

[Finansministeren.]

der i saadanne konjunkturbevægede Tider sker en Paavirkning af de faste Ejendomes Værdi, og jeg har derfor ment, at man burde søge at indføre en saadan Ordning, at man under selve Vurderingsperiodens Forløb kunde foretage Forandringer af de fastsatte Vurderingssummer, som er Grundlaget for Beskatning, Forandringer, som jeg mener burde foretages efter bestemte Konjunktur-linier, saaledes at man efter bestemte vedtagne Principper foretager generelle Nedsættelser eller Forhøjelser — der kan naturligvis ogsaa tænkes at være Tale om en Forhøjelse i en Vurderingsperiode. Paa denne Maade vilde man gøre hele Vurderingsgrundlaget, som nu skabes for en Periode af 5 Aar, mere bevægeligt, saaledes at det i nogen Grad kunde holde sig i Overensstemmelse med de almindelige Konjunktursvingninger i Erhvervslivet.

Lovforslaget, som jeg her har den Ære at forelægge, gaar ud paa, at der fastsættes Regler om, at der hvert Aar skal kunne foretages en saadan generel Regulering af de fastsatte Vurderingssummer. Det foreslaas, at Beslutningen om en saadan Regulering og Reguleringens Omfang — det vil altsaa sige Hovedlinierne for Reguleringen — tages af Over-Skyldraadet inden hvert Aars 1. Januar, men det er givet, at man ogsaa maa benytte Skyldraadene, og det foreslaas derfor, at Ansættelserne ude i Marken ved Reguleringen foretages af Skyldraadene paa Grundlag af Over-Skyldraadets Vedtagelse, i Overensstemmelse med de Principper og Hovedlinier, som er nedlagt i Over-Skyldraadets Vedtagelse. Jeg har tænkt mig, at disse Reguleringer, teknisk set, skulde foregaa saa let som muligt, og jeg har derfor ment, at man, saa vidt det er gør ligt, burde gaa frem efter Hovedlinier, saaledes at man ikke skulde foretage alt for mange Specialundersøgelser af de enkelte Ejendomes Forhold, og det er i Lovforslaget udtrykkeligt fastslaaet, at Forandringer i den enkelte Ejendoms Værdi, som ikke har nogen Forbindelse med Konjunkturbevægelserne, ikke falder ind under de Reguleringsregler, der her er Tale om. Det, man skulde beskæftige sig med, skulde udelukkende være den Regulering, der paakræves paa Grund af Bevægelsen i Konjunkturerne; for de Forandringer i Værdi, der foregaa for den enkelte Ejendom, er der jo allerede efter de nuværende Regler Mulighed for at foretage Omvurderinger, og de skal i Fremtiden, selv om dette Lovforslag vedtages, foretages paa den gamle Maade. Der er

altsaa Tale om en virkelig aarlig Konjunkturregulering af de Vurderinger, der er fastsat for Perioden, saaledes at de kan veksle fra Aar til Aar, efter som Konjunkturerne skifter.

Jeg tror, dette vil være en nyttig Foranstaltning i Perioder, hvor Konjunkturerne veksler saa stærkt som i den, vi er inde i, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om offentlig Forsorg.* I dette Forslag, der i øvrigt er enslydende med det i Rigsdagssamlingerne 1930—31 og 1931—32 fremsatte Forslag, er der indføjet forskellige Ændringer, der ved Skrivelser fra Socialministeriet er tilgaaet Folketingets Udvalg, hvorhos man i § 231, § 247 og § 274 har foretaget forskellige redaktionelle Ændringer, og endelig har man naturligvis forhøjet Aarstalangivelserne i visse Paragraffer. Bemærkningerne til disse forskellige Ændringsforslag findes optrykt her til Lovforslaget; jeg skal om enkelte af dem fremkomme med nogle faa Udtalelser, idet jeg kun nævner de vigtigste.

Der er først Ændringen til § 27. Repræsentanter for Amtsværgeraadforeningernes Bestyrelse samt Dansk Værgeraadforenings Bestyrelse har anmodet om, at det sociale Udvalg maatte blive udvidet ved Behandlingen af Værgeraadssager, Børnesager, saaledes at man i højere Grad, end Forslaget formentlig hidtil tilsigtede, kunde være sikker paa, at de Mænd og Kvinder, der arbejder specielt i Børnesagen Tjeneste, kunde blive knyttet til dette Arbejde. Jeg har søgt at imødekomme dette Ønske ved at foreslaa, at det sociale Udvalg, naar det til Varetagelse af Børneforsorgen nedsætter et Underudvalg, skal lade dette bestaa af mindst 5 Medlemmer, hvoraf den største Halvdel vælges blandt det sociale Udvalgs Medlemmer, medens den mindre Halvdel kan vælges udenfor Kommunalbestyrelsen med samme Ansvar og Bestemmelsesret som dennes Medlemmer. Dette er ikke noget nyt Princip; det findes allerede anerkendt i § 11 i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Købstadkommunernes Styrelse.

Den næste Ændring af særlig Betydning vedrører § 92. Det fastslaaes, at et Barn skal være undersøgt af en Læge, allerede inden der træffes Beslutning om dets Fjernelse fra Hjemmet, en Ændring, der naturligvis er foranlediget ved, at det nu meget ofte hænder, at Børns mentale Tilstand ikke